Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1934 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av konvention för skydd av den industriella äganderätten samt antagande av förslag till lag om ändring i 7, 11, 15 och 16 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent m. m.

Genom en den 15 december 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 4, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll

dels äskat riksdagens godkännande av propositionen bifogad Pariskonvention den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten, reviderad i Bryssel den 14 december 1900, i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925,

dels ock, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag om ändring i 7, 11, 15 och 16 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent;

2) lag angående ändring i 20 § lagen den 10 juli 1899 (nr 59 sid. 1) om skydd för vissa mönster och modeller;

3) lag angående ändring i 4, 9 och 16 §§ lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken; samt

4) lag om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar.

Konventionens text finnes i propositionen intagen på franska språket jämte översättning till svenska språket. Den franska texten och översättningen äro av följande lydelse:

Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten, reviderad i Bryssel den 14 december 1900, i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925.

(Översättning.)

Convention d'Union de Paris du 20 mars 1883 pour la protection de la propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à La Haye le 6 novembre 1925.

Le Président du Reich Allemand; le Président de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des États-Unis du Brésil; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Dominicaine; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République d'Esthonie; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République de Finlande; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes; Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Sa Majesté le Sultan du Maroc; le Président des États-Unis du Mexique; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République Polonaise, au nom de la Pologne et de la Ville Libre de Dantzig; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes; Sa Majesté le

Unionskonvention i Paris den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten, reviderad i Bryssel den 14 december 1900, i Washington den 2 juni 1911 och i Haag den 6 november 1925.

Tyska Rikets President; Republiken Österrikes President; Hans Majestät Belgiernas Konung; Brasiliens Förenta Staters President; Republiken Cubas President; Hans Majestät Konungen av Danmark; Dominikanska Republikens President; Hans Majestät Konungen av Spanien; Republiken Estlands President; Amerikas Förenta Staters President; Finska Republikens President; Franska Republikens President; Hans Majestät Konungen av det Förenade Konungariket Stora Britannien och Irland samt de Brittiska besittningarna hinsides haven, Kejsare av Indien; Hans Höghet Riksföreståndaren i Ungern; Hans Majestät Konungen av Italien; Hans Majestät Kejsaren av Japan; Hans Majestät Sultanen av Marocco; Mexikos Förenta Staters President; Hans Majestät Konungen av Norge; Hennes Majestä' Drottningen av Nederländerna; Polska Republikens President i Polens och Fria staden Danzigs namn; Portugisiska Republikens President; Hans Majestät Serbernas, Kroaternas och Slovenernas Konung; Hans Majestät Konungen av Sverige; Förbundsrå-

Roi de Suède; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; les États de Syrie et du Grand Liban; le Président de la République Tchécoslovaque; Son Altesse le Bey de Tunis; le Président de la République Turque,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la protection de la propriété industrielle, revisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

— — — — — — — — — — — — — — — —

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les pays contractants sont constitués à l'état d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention, les modèles d'utilité, les dessins et modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large, et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles (vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, etc.) et extractives (minéraux, eaux minérales, etc.).

Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays contractants, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition, etc.

det i Schweiziska Edsförbundet; Staterna Syrien och Stora Libanon; Tjeckoslovakiska Republikens President; Hans Höghet Beyen av Tunis; Turkiska Republikens President,

som funnit lämpligt att göra vissa ändringar i och tillägg till den internationella konventionen av den 20 mars 1883 angående stiftande av en internationell union för skydd av den industriella äganderätten, reviderad i Bryssel den 14 december 1900 och i Washington den 2 juni 1911, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

— — — — — — — — — — — — — — — —

vilka, efter att hava meddelat varandra sina i god och behörig ordning funna fullmakter, överenskommit om följande artiklar:

Art. 1.

De fördragsslutande länderna bilda en union för skydd av den industriella äganderätten.

Skyddet av den industriella äganderätten har till föremål patent, nyttighetsmodeller, industriella mönster och modeller, fabriks- eller handelsmärken, firma samt ursprungsbeteckningar ävensom undertryckande av illojal konkurrens.

Industriell äganderätt är att fatta i vidsträcktaste bemärkelse och avser icke blott industri och handel i egentlig mening utan även området för lantbruksindustri (vin, spannmål, tobaksblad, frukt, boskap etc.) och extraktiv industri (mineral, mineralvatten etc.).

Till patent räknas de olika slag av industriella patent, som enligt de fördragsslutande ländernas lagstiftningar kunna förekomma, såsom importpatent, förbättringspatent, tilläggspatent, tilläggsbevis etc.

Art. 2.

Les ressortissants de chacun des pays contractants jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays ou la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union, pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays contractants relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Art. 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Art. 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de

Art. 2.

De, som tillhöra något av de fördragsslutande länderna, skola i samtliga övriga unionsländer i fråga om skyddet av den industriella äganderätten åtnjuta de förmåner, som de särskilda lagstiftningarna för närvarande tillerkänna eller framdeles komma att tillerkänna landets egna medborgare, och detta utan intrång i de rättigheter, som särskilt tillförsäkras genom denna konvention. De skola följaktligen äga samma skydd som dessa och tillgång till samma rättsmedel mot varje förekommande rättskränkning, under förbehåll att de uppfylla de villkor och formaliteter, som åligga landets egna medborgare.

Av dem, som tillhöra ett unionsland, kan dock icke fordras, att de skola vara bosatta eller driva rörelse inom det land, där skydd begäres, för att få åtnjuta de rättigheter, som inbegripas under den industriella äganderätten.

Uttryckligt förbehåll göres för bestämmelserna i varje fördragsslutande lands lagstiftning om det judiciella och det administrativa förfarandet samt myndigheternas kompetens ävensom om val av boningsort eller förordnande av ombud, då sådant fordras enligt lagarna om den industriella äganderätten.

Art. 3.

Likställda med dem, som tillhöra de fördragsslutande länderna, äro de, vilka tillhöra i unionen ej ingående länder men äro bosatta eller äga verkliga industri- eller handelsföretag inom något unionslands område.

Art. 4.

a) Den, som i ett av de fördragsslutande länderna i behörig ordning gjort ansökan om erhållande av patent eller om skydd för nyttighetsmodell eller för industriellt mönster

commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de six mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande dans un pays de l'Union; le jour du depôt n'est pas compris dans le délai.

Si le dernier jour du délai est un jour férié légal dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement.

eller modell eller för fabriks- eller handelsmärke, eller hans rättsinnehavare skall, under förbehåll av tredje mans rätt, för ansökan i de övriga länderna äga en prioritetsrätt under tid, som här nedan bestämmes.

b) Till följd härav skall ansökan, som sedermera före utgången av denna tid göres i annat unionsland, icke anses kraftlös på grund av åtgärder, vidtagna under mellantiden, sålunda speciellt icke genom annan ansökan, genom uppfinningens offentliggörande eller utövande, genom hållande till salu av exemplar av mönstret eller modellen, genom begagnande av märket.

c) Tiden för ovannämnda prioritetsrätt utgör i fråga om patent och nyttighetsmodeller tolv månader samt i fråga om industriella mönster och modeller ävensom fabriks- eller handelsmärken sex månader.

Dessa frister löpa från tidpunkten för ingivande av den första ansökningen i unionsland; dagen för ingivandet medräknas ej i fristen.

Om fristens sista dag är en laga helgdag i det land, där skydd begäres, förlänges fristen till nästföljande söckendag.

d) Den, som vill taga i anspråk prioritetsrätt på grund av tidigare ansökning, åligger att lämna uppgift rörande den tid och det land, där denna ansökning blivit gjord. Varje land äger bestämma den tidpunkt, då denna uppgift senast skall lämnas.

Sådan uppgift skall angivas i de av vederbörande myndighet utgivna publikationer, särskilt i patenten och därtill hörande beskrivningar.

De fördragsslutande länderna kunna fordra, att den, som gör anmälan om prioritetsrätt, ingiver en kopia av den tidigare gjorda ansökningen (beskrivning, ritningar etc.). Denna

La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation, et elle pourra en tous cas être déposée à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

e) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins et modèles industriels.

En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

f) Si une demande de brevet contient la revendication de priorités multiples, ou si l'examen révèle qu'une demande est complexe, l'Administration devra, tout au moins, autoriser le demandeur à la diviser dans des conditions que déterminera la législation intérieure, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

Art. 4 *bis.*

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des

kopia, till riktigheten bestyrkt av den myndighet, som mottagit ansökningen, behöver icke vara legaliserad, och den skall i varje fall kunna ingivas när som helst inom tre månader från den senare ansökningens ingivande. Det må kunna föreskrivas, att den skall vara åtföljd av bevis om tiden, då den tidigare ansökningen gjordes, utfärdat av vederbörande myndighet, ävensom av översättning.

Andra formaliteter kunna ej vid den tidpunkt, då själva ansökningen göres, fordras för anmälan om prioritetsrätt. Varje fördragsslutande land äger bestämma den påföljd, som ett försummat iakttagande av i denna artikel omnämnda formaliteter skall medföra, dock att denna påföljd ej må sträcka sig längre än till förlust av prioritetsrätten.

Senare må annan bevisning kunna fordras.

e) Då i ett land skydd sökes för industriellt mönster eller modell under åberopande av rätt till prioritet på grund av ansökan om skydd för nyttighetsmodell, skall prioritetstiden vara den, som är bestämd för industriella mönster och modeller.

Vidare är det tillåtet att i ett land söka skydd för nyttighetsmodell med anspråk på prioritet, grundad på en ansökning om patent, och omvänt.

f) Om i en patentansökning göres anspråk på flera olika prioritetsrätter, eller om prövningen giver vid handen, att en ansökning är oenhetlig, skall vederbörande myndighet åtminstone tillåta sökanden att uppdela ansökningen under villkor, som den inhemska lagstiftningen må bestämma, med bibehållande såsom inlämningsdag för varje delansökning av den ursprungliga ansökningsdagen och i förekommande fall av prioriteten.

Art. 4 *bis.*

Patent, som i de olika fördragsslutande länderna begäras av dem, som

ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'acession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Art. 5.

L'introduction par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois chacun des pays contractants aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

En tout cas, le brevet ne pourra pas faire l'objet de telles mesures avant l'expiration d'au moins trois années à compter de la date où il a été accordé et si le breveté justifie d'excuses légitimes.

La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

Aucun signe ou mention d'enregistrement ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

tillhöra unionen, skola vara oberoende av patent, som för samma uppfinning erhållits i andra länder, vare sig tillhörande unionen eller icke.

Denna bestämmelse skall gälla utan inskränkning, särskilt så att patent, som sökts under prioritetstiden, äro oberoende såväl i fråga om skälen till ogiltighet och förverkande som beträffande deras normala giltighetstid.

Den är tillämplig på patent, som äga bestånd vid tidpunkten för dess ikraftträdande.

Detsamma skall, i händelse av nya länders anslutning, gälla för de vid tidpunkten för anslutningen å ömse sidor bestående patent.

Art. 5.

Patent förverkas icke därigenom, att patenthavaren till det land, i vilket patent erhållits, inför föremål, som blivit tillverkade i annat unionsland.

Dock skall varje fördragsslutande land äga rätt att vidtaga erforderliga lagstiftningsåtgärder till förebyggande av missbruk vid utnyttjandet av den genom patentet förlänade uteslutanderätten, exempelvis försummelse att utöva uppfinningen.

Dessa åtgärder skola icke kunna gå ut på patentets förverkande i annat fall, än då meddelande av tvångslicenser icke skulle vara tillräckligt för att hindra sådana missbruk.

I varje fall skall patentet icke kunna göras till föremål för sådana åtgärder, förrän minst tre år förflutit från det patentet beviljades, och icke heller om patenthavaren förmår visa giltigt skäl för sin underlåtenhet.

Skydd för industriella mönster och modeller skall icke kunna på något sätt förverkas genom införsel av föremål, överensstämmande med de skyddade.

För åtnjutande av sådan skyddsrätt må icke fordras, att föremålet är åsatt märke eller uppgift om registreringen.

Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

Art. 5 *bis.*

Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le payement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

Pour les brevets d'invention, les pays contractants s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non payement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Art. 5 *ter.*

Dans chacun des pays contractants ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, apparaux et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Art. 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée

Därest i ett land användande av registrerat märke är föreskrivet, skall registreringen icke kunna upphävas förrän efter skälig tid och endast om vederbörande icke visar skäl för sin underlåtenhet.

Art. 5 *bis.*

En respittid om minst tre månader skall medgivas för betalning av föreskrivna avgifter för upprätthållande av rättigheter, som inbegripas under den industriella äganderätten, mot erläggande av en tilläggsavgift, om sådan är föreskriven i den inhemska lagstiftningen.

Beträffande patent förbinda sig de fördragsslutande länderna dessutom att antingen utsträcka respittiden till minst sex månader eller också medgiva återupplivning av patent, som förfallit på grund av underlåten avgiftsbetalning; skolande härutinnan gälla de villkor, som den inhemska lagstiftningen föreskriver.

Art 5 *ter.*

I intet av de fördragsslutande länderna skall såsom intrång i patenthavares rättigheter anses:

1) användande ombord å andra unionsländers fartyg av anordningar, som utgöra föremål för hans patent, i fartygsskrovet, maskinerna, tackling, don och andra tillbehör, då dessa fartyg tidvis eller tillfälligtvis inkomma i det ifrågavarande landets farvatten, under förutsättning att användandet sker uteslutande för fartygets behov;

2) användande av anordningar, som utgöra föremål för patentet, i konstruktion eller drift av andra unionsländers luft- eller lantfordon eller tillbehör till sådana fordon, då dessa tidvis eller tillfälligtvis inkomma i vederbörande land.

Art. 6.

Varje i hemlandet vederbörligen registrerat fabriks- eller handels-

dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1° les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée;

2° les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque;

3° les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine:

le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de

märke skall kunna registreras samt erhålla skydd i sin ursprungliga form *(telle quelle)* i övriga unionsländer.

Dock kan registrering vägras eller förklaras ogiltig för:

1) märken, vilka äro av beskaffenhet att göra intrång i av tredje man förvärvad rätt i det land, där skydd begäres;

2) märken, helt och hållet saknande egenartad karaktär eller uteslutande sammansatta av tecken eller benämningar, vilka i handeln kunna tjäna till att angiva varors art, beskaffenhet, mängd, bestämmelse, värde, ursprungsort eller tidpunkten för deras framställande eller som blivit vanliga i gängse språkbruk eller i lojalt och konstant handelsbruk i det land, där skydd är begärt.

Vid bedömandet av ett märkes egenartade karaktär bör avseende fästas vid alla faktiska omständigheter, särskilt vid den tidslängd, under vilken märket varit i bruk;

3) märken, som äro stridande mot god sed eller allmän ordning.

Ett märke skall dock icke kunna anses strida mot allmän ordning endast därför, att det icke står i överensstämmelse med något visst stadgande i lagstiftningen om varumärken, såframt ej detta stadgande just har avseende å allmän ordning.

Som hemland skall anses:

det unionsland, där sökanden har ett verkligt industri- eller handelsföretag, och, om han icke har något sådant företag, det unionsland, där han är bosatt, och, om han icke är bosatt i något unionsland, det land, där han är medborgare, såvida han tillhör ett unionsland.

I intet fall skall förnyelse av ett märkes registrering i hemlandet medföra skyldighet att förnya registreringen i de andra unionsländer, där märket är registrerat.

l'Union où la marque aura été enregistrée.

Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'article 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

La disposition de l'alinéa 1 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier, délivré par l'autorité compétente du pays d'origine, mais aucune légalisation ne sera requise pour ce certificat.

Förmånen av prioritet bibehålles för varumärkesansökningar, som gjorts inom den i artikel 4 bestämda fristen, även om registreringen i hemlandet icke sker förrän efter utgången av denna frist.

Bestämmelsen i första stycket utesluter icke rätt att av sökanden fordra ett av vederbörande myndighet i hemlandet utfärdat bevis om behörig registrering, men legalisering av detta bevis skall ej kunna krävas.

Art. 6 *bis.*

Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui serait la reproduction ou l'imitation susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire.

Un délai minimum de trois ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

Art. 6 *bis.*

De fördragsslutande länderna förbinda sig att vägra eller förklara ogiltig, vare sig ex officio, om landets lagstiftning sådant tillåter, eller på yrkande av målsägande, registrering av ett fabriks- eller handelsmärke, som utgör en kopia eller efterbildning, ägnad att framkalla förväxling, av ett märke, som vederbörande myndighet i registreringslandet finner därstädes vara notoriskt känt såsom redan tillkommande någon, som tillhör ett annat av de fördragsslutande länderna, och använt för varor av samma eller liknande slag.

En frist av minst tre år skall medgivas för anhängiggörande av talan om dylik registrerings upphävande. Denna frist räknas från dagen för märkets registrering.

För fall, då registreringen erhållits i ond tro, må icke bestämmas någon frist, inom vilken sådan talan skall vara anhängiggjord.

Art. 6 *ter.*

Les pays contractants conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes

Art. 6 *ter.*

De fördragsslutande länderna överenskomma att, när vederbörligt tillstånd icke lämnats, vägra eller förklara ogiltig registrering samt medelst lämpliga åtgärder ingripa mot användande såsom fabriks- eller handelsmärken eller delar därav av de fördragsslutande ländernas vapen, flaggor och andra statsemblem, av

d'État des pays contractants, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

Pour l'application de ces dispositions les pays contractants conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'État, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays contractant mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Tout pays contractant pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

Pour les emblèmes d'État notoirement connus les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après la signature du présent Acte.

Pour les emblèmes d'État qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue par l'alinéa 3.

En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant la signature du présent Acte et com-

dessa länder antagna officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav.

Förbudet i fråga om officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar är endast tillämpligt, om de varumärken, som innehålla sådana, äro avsedda att användas för varor av samma eller liknande slag.

För tillämpningen av dessa bestämmelser överenskomma de fördragsslutande länderna att genom förmedling av internationella byrån i Bern ömsesidigt tillställa varandra en lista, upptagande de statsemblem samt officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar, som de för närvarande eller framdeles önska att, helt och hållet eller inom vissa gränser, ställa under skydd enligt denna artikel, ävensom alla senare ändringar i denna lista. Vart och ett av de fördragsslutande länderna skall under lämplig tid hålla de notificerade listorna tillgängliga för allmänheten.

Varje fördragsslutande land kan under tolv månader från notifikationens mottagande genom förmedling av internationella byrån i Bern till vederbörande land överlämna sina eventuella invändningar.

I fråga om notoriskt kända statsemblem äga de i första stycket avsedda åtgärderna tillämpning endast å varumärken, som registreras efter undertecknandet av föreliggande akt.

I fråga om statsemblem, som icke äro notoriskt kända, samt officiella märken och stämplar äro dessa bestämmelser icke tillämpliga å andra varumärken än sådana, som registreras mer än två månader efter mottagandet av den i tredje stycket avsedda notifikationen.

I händelse av ond tro äga länderna att låta upphäva registrering även av sådana märken, som registrerats före undertecknandet av förevarande akt

portant des emblèmes d'État, signes et poinçons.

Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'État, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

Les pays contractants s'engagent à interdire l'usage non autorisé, dans le commerce, des armoiries d'État des autres pays contractants, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du numéro 3 de l'alinéa 2 de l'article 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autres emblèmes d'État ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Art. 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Art. 7 *bis.*

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Art. 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistre-

och innehålla statsemblem eller officiella märken och stämplar.

De medborgare i ett land, som äro berättigade att använda sitt eget lands statsemblem, märken och stämplar, äga begagna dessa, även om de förete likhet med ett annat lands.

De fördragsslutande länderna förbinda sig att förbjuda användande i handeln, utan vederbörligt tillstånd, av andra fördragsslutande länders statsvapen, då detta användande är ägnat att vilseleda angående varors ursprung.

Förestående bestämmelser medföra ej inskränkning i ländernas befogenhet att, med tillämpning av artikel 6 stycket 2 nr 3, vägra eller förklara ogiltig registrering av märken, som utan tillstånd innehålla vapen, flaggor, utmärkelsetecken och andra statsemblem eller av något unionsland antagna officiella märken och stämplar.

Art. 7.

Beskaffenheten av det föremål, varå fabriks- eller handelsmärke är avsett att anbringas, må icke i något fall utgöra hinder för registrering av märket.

Art. 7 *bis.*

De fördragsslutande länderna förbinda sig att tillåta registrering av och förläna skydd åt märken, som tillhöra sammanslutningar, vilkas tillvaro icke strider mot hemlandets lagstiftning, även om dessa sammanslutningar icke besitta något industri- eller handelsföretag.

Varje land skall dock äga bestämma de särskilda villkor, under vilka en sammanslutning må tillåtas att skydda sina märken.

Art. 8.

Firma skall, vare sig den ingår i fabriks- eller handelsmärke eller icke, utan villkor av anmälan eller

ment, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Art. 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Art. 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Sera en tous cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout pro-

registrering åtnjuta skydd i samtliga unionsländer.

Art. 9.

Varor, å vilka olovligen finnes anbragt fabriks- eller handelsmärke eller firma, skola tagas i beslag vid införseln till de unionsländer, i vilka ifrågavarande märke eller firma äger rätt till laga skydd.

Beslag skall likaledes verkställas inom det land, där den olovliga beteckningen anbragts, eller inom det land, till vilket varan blivit införd.

Beslag skall ske på begäran vare sig av allmän åklagare eller av annan behörig myndighet eller av målsägande, fysisk eller juridisk person, i enlighet med varje lands inre lagstiftning.

Myndigheterna skola icke vara skyldiga att verkställa beslag å transitogods.

Om lagstiftningen i något land icke medgiver beslag vid införseln, skall sådant beslag ersättas med införselförbud eller beslag inom landet.

Därest lagstiftningen i något land icke medgiver vare sig beslag vid införseln eller införselförbud eller beslag inom landet, skola sådana åtgärder, till dess att detta lands lagstiftning ändrats i enlighet härmed, ersättas med de rättsmedel, som det ifrågavarande landets lagstiftning i jämförliga fall tillförsäkrar landets egna medborgare.

Art 10.

Föreskrifterna i föregående artikel äro tillämpliga å varor, på vilka falskeligen finnes såsom ursprungsbeteckning anbragt namnet å en bestämd ort eller ett bestämt land, då denna beteckning är fogad till en uppdiktad eller i bedräglig avsikt lånad firma.

Såsom målsägande skall alltid anses varje producent, fabrikant eller handlande, vare sig fysisk eller juri-

ducteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué.

Art. 10 *bis.*

Les pays contractants sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

Notamment devront être interdits:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec les produits d'un concurrent;

2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer les produits d'un concurrent.

Art. 10 *ter.*

Les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10 bis.

Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant l'industrie ou le commerce intéressé et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leur pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10 bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Art. 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation in-

disk person, som sysselsätter sig med produktion eller fabrikation av eller handel med varor av ifrågavarande slag och som idkar rörelse å den såsom ursprungsort falskeligen angivna orten eller i den trakt, där denna ort är belägen, eller i det falskeligen angivna landet.

Art. 10 *bis.*

De fördragsslutande länderna äro pliktiga att tillförsäkra dem, som tillhöra något unionsland, verksamt skydd mot illojal konkurrens.

Varje konkurrenshandling, som strider mot god affärssed, utgör en handling av illojal konkurrens.

Särskilt skola förbjudas:

1) alla handlingar av beskaffenhet att, genom vilket medel det vara må, framkalla förväxling med en konkurrents varor;

2) oriktiga påståenden i utövning av handelsverksamhet, ägnade att misskreditera en konkurrents varor.

Art. 10 *ter.*

De fördragsslutande länderna förbinda sig att tillförsäkra dem, som tillhöra andra unionsländer, lämpliga rättsmedel för verksamt undertryckande av alla i artiklarna 9, 10 och 10 bis avsedda handlingar.

De förbinda sig därjämte att vidtaga åtgärder, som tillåta korporationer och föreningar, vilka företräda den av saken berörda industrien eller handeln och vilkas tillvaro icke strider mot lagstiftningen i hemlandet, att föra talan vid domstol eller inför administrativ myndighet om undertryckande av sådana handlingar, som avses i artiklarna 9, 10 och 10 bis, i den mån lagstiftningen i det land, där skydd begäres, medgiver sådant för detta lands korporationer och föreningar.

Art 11.

De fördragsslutande länderna skola med avseende å varor, som utställas

térieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'article 4. Si plus tard le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Art. 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et de marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera une feuille périodique officielle.

Art. 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, il les réunit et les

å internationella, officiella eller officiellt erkända utställningar, anordnade inom något av dem, i överensstämmelse med varje lands inre lagstiftning meddela provisoriskt skydd åt patenterbara uppfinningar, nyttighetsmodeller, industriella mönster eller modeller ävensom åt fabriks- eller handelsmärken.

Detta provisoriska skydd skall icke förlänga de i artikel 4 angivna fristerna. Om prioritetsrätt senare åberopas, skall varje lands regering kunna låta fristen löpa från tidpunkten för varans införande å utställningen.

Varje land skall till bevis om det utställda föremålets identitet och tidpunkten för dess införande å utställningen kunna fordra de intyg, som det finner erforderliga.

Art. 12.

Vart och ett av de fördragsslutande länderna förbinder sig att anordna ett särskilt förvaltningsorgan för ärenden rörande den industriella äganderätten ävensom ett centralställe med ändamål att hålla patent, nyttighetsmodeller, industriella mönster eller modeller och fabriks- eller handelsmärken tillgängliga för allmänheten.

Detta förvaltningsorgan skall publicera en officiell periodisk tidskrift.

Art. 13.

Den under namnet »Internationella byrån för skydd av den industriella äganderätten» i Bern inrättade internationella anstalten är ställd under det höga skyddet av Schweiziska edsförbundets regering, vilken reglerar dess organisation och övervakar dess verksamhet.

Det franska språket är den internationella byråns officiella språk.

Den internationella byrån samlar alla slags upplysningar angående skyddet av den industriella äganderätten samt sammanfattar och offent-

publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide de documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Jusqu'à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée, au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re classe	 25	unités
2e »	 20	»
3e »	 15	»

liggör dessa. Den företager allmännyttiga undersökningar av intresse för unionen samt utgiver med stöd av de handlingar, som av de olika regeringarna ställas till dess förfogande, en tidskrift på franska språket rörande de frågor, som angå unionens föremål.

Denna tidskrifts häften ävensom alla handlingar, som utgivas av den internationella byrån, utdelas till unionsländernas regeringar i förhållande till antalet nedan omförmälda bidragsenheter. Begäras ytterligare exemplar och handlingar, vare sig av nämnda regeringar eller av sammanslutningar eller enskilda personer, skola de betalas särskilt.

Den internationella byrån skall alltid stå till unionsländernas förfogande för att skaffa dem sådana särskilda upplysningar beträffande frågor om det internationella handhavandet av den industriella äganderätten, varav de kunna hava behov. Den internationella byråns direktör avgiver årligen över sin verksamhet en redogörelse, vilken skall delgivas samtliga unionsländer.

Omkostnaderna för den internationella byrån bestridas gemensamt av de fördragsslutande länderna. Tills vidare må de icke överskrida en summa av etthundratjugutusen schweiziska francs årligen. Denna summa kan i händelse av behov höjas genom enhälligt beslut vid sådan konferens, som avses i artikel 14.

För bestämmande av varje lands bidrag till denna totala kostnadssumma indelas de fördragsslutande länderna ävensom de länder, som senare ansluta sig till unionen, i sex klasser, av vilka var och en skall lämna bidrag i förhållande till ett visst antal enheter, nämligen:

1:a klassen	 25	enheter,
2:a »	 20	»
3:e »	 15	»

4e classe	.....	10	unités
5e »	.....	5	»
6e »	.....	3	»

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Art. 14.

La présente Convention sera soumise à des revisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Art. 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

4:e klassen	.....	10	enheter
5:e »	.....	5	»
6:e »	.....	3	»

Dessa koefficienter multipliceras med antalet länder i varje klass. Summan av de sålunda erhållna produkterna angiver antalet enheter, varmed hela kostnaden skall delas. Kvoten angiver storleken av det på varje enhet belöpande bidrag.

Vart och ett av de fördragsslutande länderna skall vid sitt inträde i unionen tillkännagiva, till vilken klass det önskar bliva räknat.

Schweiziska edsförbundets regering övar tillsyn över den internationella byråns utgifter, lämnar nödiga förskott och uppgör de årliga räkenskaperna, vilka skola delgivas samtliga övriga regeringar.

Art. 14.

Denna konvention skall underkastas periodiskt återkommande revisioner i syfte att däri införa förbättringar av beskaffenhet att fullkomna unionens system.

För sådant ändamål skola successivt hållas konferenser i något av de fördragsslutande länderna mellan delegerade för dessa länder.

Det åligger regeringen i det land, där konferens skall hållas, att med biträde av den internationella byrån förbereda konferensens arbeten.

Direktören för den internationella byrån skall å konferenserna närvara vid sammankomsterna samt äger taga del i förhandlingarna men icke i besluten.

Art 15.

De fördragsslutande länderna förbehålla sig rätt att sinsemellan träffa särskilda överenskommelser för skydd av den industriella äganderätten; dock må sådana överenskommelser icke stå i strid med föreskrifterna i denna konvention.

Art. 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Art. 16.

De länder, vilka icke deltagit i denna konvention, äga att på begäran ansluta sig till densamma.

Sådan anslutning skall på diplomatisk väg tillkännagivas för Schweiziska edsförbundets regering och av denna för samtliga övriga regeringar.

Anslutning medför utan vidare åtgärd biträdande av alla bestämmelser och rättighet att komma i åtnjutande av alla förmåner, som finnas stadgade i denna konvention, samt erhåller gällande kraft en månad efter det Schweiziska edsförbundets regering avsänt meddelande därom till övriga unionsländer, såvida icke ett senare datum angivits av det tillträdande landet.

Art. 16 *bis.*

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou territoires administrés en vertu d'un mandat de la Société des Nations, ou pour certains d'entre eux.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats et les territoires visés à l'alinéa 1 sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour les territoires visés à l'alinéa 1, ou pour certains d'entre eux.

Art. 16 *bis.*

De fördragsslutande länderna äga rätt att när som helst biträda denna konvention för sina kolonier, besittningar, biländer och protektorat eller för områden, som de förvalta på grund av mandat av Nationernas förbund, eller för vissa av dem.

De kunna för detta ändamål antingen avgiva en allmän förklaring, varigenom alla deras kolonier, besittningar, biländer och protektorat samt övriga i första stycket avsedda områden inbegripas i biträdandet, eller uttryckligen nämna dem, som äro däri inbegripna, eller inskränka sig till att angiva dem, som äro därifrån uteslutna.

Denna förklaring skall skriftligen tillkännagivas för Schweiziska edsförbundets regering och genom denna för samtliga övriga regeringar.

De fördragsslutande länderna kunna på samma sätt uppsäga konventionen för sina kolonier, besittningar, biländer och protektorat eller för övriga i första stycket avsedda områden eller för vissa av dem.

Art. 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Art. 17.

Genomförandet av de i denna konvention innehållna ömsesidiga förbindelserna är, i den mån det kan vara nödigt, beroende därav, att sådana formaliteter och regler blivit behörigen iakttagna, vilkas användning de fördragsslutande länderna i och för dylikt genomförande må vara grundlagsenligt förpliktade att påkalla; vilket de härmed förbinda sig att göra så snart som möjligt.

Art. 17 *bis.*

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Art. 17 *bis.*

Denna konvention skall förbliva i kraft under obestämd tid, till dess ett år förflutit från den dag, då uppsägning därav skett.

Uppsägning skall ske hos Schweiziska edsförbundets regering. Den gäller endast i avseende å det land, som verkställt densamma. För övriga fördragsslutande länder förbliver konventionen i kraft.

Art. 18.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1er mai 1928. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date. Toutefois si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, la Convention d'Union de Paris de 1883 revisée à Washington le 2 juin 1911 et le Protocole de clôture, lesquels resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Art. 18.

Denna akt skall ratificeras och ratifikationerna skola deponeras i Haag senast den 1 maj 1928. Den skall mellan de länder, som ratificerat densamma, träda i kraft en månad efter nämnda dag. Om den emellertid förut blivit ratificerad av minst sex länder, skall den träda i kraft mellan dessa länder en månad efter det deponeringen av den sjätte ratifikationen meddelats dem genom Schweiziska edsförbundets regering och för de länder, som sedermera ratificera, en månad efter notifikationen om var och en av dessa ratifikationer.

Denna akt skall, vad angår förhållandet mellan de länder, som ratificerat densamma, ersätta konventionen i Paris av år 1883, reviderad i Washington den 2 juni 1911, jämte slutprotokoll, vilka sistnämnda akter fortfarande skola gälla beträffande de länder, som icke hava ratificerat förevarande akt.

Art. 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Pays-Bas. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays contractants.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

(Underskrifter.)

Art. 19.

Denna akt skall undertecknas i ett enda exemplar, vilket skall deponeras i nederländska regeringens arkiv. En bestyrkt avskrift skall av nämnda regering tillställas envar av de fördragsslutande ländernas regeringar.

Till bekräftelse härav hava vederbörande befullmäktigade ombud undertecknat denna akt.

Som skedde i Haag, i ett enda exemplar, den 6 november 1925.

(Underskrifter.)

De vid propositionen fogade *lagförslagen* äro av följande lydelse:

1) Förslag

till

Lag

om ändring i 7, 11, 15 och 16 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent.

Härigenom förordnas, att 7, 11, 15 och 16 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent, av vilka lagrum 7 och 11 §§ senast ändrats, den förra genom lag den 5 juni 1931 (nr 192) och den senare genom lag den 3 maj 1929 (nr 67), samt 15 § ändrats genom lag den 9 maj 1902 (nr 45), skola — 7, 11 och 16 §§ i nedan angivna delar — hava följande ändrade lydelse:

7 §.

Äro ansökningshandlingarna — — — taga kännedom.

Under två — — — mot patentansökningen.

Före utgången av nämnda tid skall sökanden till patentmyndigheten inbetala en avgift (utfärdningsavgift) av femtio kronor ävensom till stämpel å patentbrevet tio kronor. Dock må dessa avgifter, den förra förhöjd med tjugufem kronor, erläggas inom två månader därefter. Fullgöres icke vad sålunda föreskrivits, skall ansökningen såsom återtagen avföras. I händelse patent ej varder meddelat, återbetalas vad i utfärdnings- och stämpelavgifter må hava erlagts.

Sedan tiden för framställande av invändning tilländagått samt de stadgade avgifterna erlagts eller den medgivna längsta tiden härför utgått, företage patentmyndigheten ärendet till avgörande.

Möter ej — — — tryck offentliggöras.

11 §.

Förutom de — — — trehundra kronor.

Avgiften, som må i betalt brev insändas, skall för varje patentår erläggas före det årets början. Dock må avgiften, förhöjd med en femtedel, erläggas inom de tre första månaderna av patentåret och, förhöjd med ytterligare en femtedel dock minst tjugufem kronor, inom därpå följande tid av tre månader.

Fullgöres ej inbetalning av den förhöjda avgiften inom sistnämnda tid, vare det erhållna patentet förfallet.

Patenthavare vare — — — beskrivningens offentliggörande.

15 §.

Varder, sedan tre år förflutit från det att patent beviljades, den patenterade uppfinningen ej inom riket utövad i ett mot förhållandena därstädes väsentligen svarande omfång, äge den, som vill erhålla tillstånd att utan hinder av patentet utöva uppfinningen, därom emot patenthavaren föra talan vid domstol. Visas ej giltig anledning till underlåtenheten att utöva uppfinningen, föreskrive domstolen, efter ty skäligt prövas, under vilka inskränkningar och villkor samt mot vilken ersättning uppfinningen må av käranden utövas.

16 §.

Patent vare — — — väsentliga åtgärder.

Utan hinder av patent må å fartyg eller annat transportmedel, som utan att vara hemmahörande i riket vid regelbunden trafik eller eljest dit tillfälligt inkommer, den patenterade uppfinningen utövas för transportmedlets behov.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall icke tillämpas i fråga om avgift, för vilken jämlikt äldre föreskrifter betalningstiden dessförinnan utgått.

2) Förslag

till

Lag

angående ändring i 20 § lagen den 10 juli 1899 (nr 59 sid. 1) om skydd för vissa mönster och modeller.

Härigenom förordnas, att 20 § lagen den 10 juli 1899 om skydd för vissa mönster och modeller, vilket lagrum ändrats genom lag den 7 augusti 1914 (nr 155), skall hava följande ändrade lydelse:

20 §.

Med avseende å mönster, skyddat i stat, som för här i riket registrerat mönster gör motsvarande medgivande, äger Konungen förordna, att, om någon här i riket sökt registrering av ett mönster, varå han tidigare sökt skydd i den främmande staten, då må förstberörda ansökning i förhållande till andra ansökningar ävensom med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten, för så vitt ansökningen här i riket skett före utgången av viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst sex månader från det skyddet söktes i den främmande staten eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet där kungjorde, att skyddet meddelats, samt sökanden hos registreringsmyndigheten här i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmes.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer.

---

3) Förslag

till

Lag

angående ändring i 4, 9 och 16 §§ lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken.

Härigenom förordnas, att 4, 9 och 16 §§ lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, vilka lagrum ändrats, 4 och 16 §§ senast genom lag den 7 augusti 1914 (nr 154) samt 9 § genom lag den 25 februari 1921 (nr 50), skola i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Varumärke må ej registreras:

1) om det — — — eller pris;

2) om däri — — — fasta egendom;

3) om däri utan vederbörligt tillstånd intagits statsvapen, statsflagga eller annat statsemblem, statlig kontroll- eller garantibeteckning för varor av samma eller liknande slag som de, vilka rätten till varumärket skulle komma att omfatta, annan beteckning, vilken såsom hänsyftande på svenska staten giver märket en officiell karaktär, svenskt kommunalt vapen eller ock beteckning, som lätt kan förväxlas med de nu omförmälda;

4) om det — — — väcka förargelse;

5) om det är helt och hållet likt varumärke, som redan är för annans räkning registrerat eller behörigen anmält till registrering, eller med dylikt märke företer sådan likhet, att, oaktat skiljaktigheter i vissa delar, märkena i sin helhet lätt kunna förväxlas;

6) om det är helt och hållet likt eller lätt kan förväxlas med märke, som redan är här i riket för annan inarbetat såsom i handeln gällande varukännetecken.

I de under 5) och 6) angivna fall må dock registrering icke vägras, om likheten beror av sådana beteckningar, som avses i 7 §, eller såframt ej bägge märkena gälla varor av samma eller liknande slag.

9 §.

Varumärke registreras för en tid av tio år, räknat från registreringsdagen. Registreringen kan förnyas, varje gång för tio år från dagen för förnyelsen. Sker ej förnyelse, upphör skyddet vid registreringsperiodens utgång.

Vill någon — — — märket styrkas.

Ansökan om förnyelse skall hava inkommit före utgången av löpande registreringsperiod. Dock kan sådan ansökan med laga verkan göras under tre månader därefter, i vilket fall ansökningsavgiften utgår med trettio kronor.

Förnyelse skall — — — omförmälda intyg.

Finner registreringsmyndigheten något vara underlåtet av vad här föreskrivits, skall förnyelse vägras. Angående delgivande av beslutet och klagan däröver gäller vad för motsvarande fall stadgas i 5 §.

16 §.

Konungen äger — — — som registreras:

1) ansökan om — — — åt varumärket;

2) den, för — — — sådant ombud;

3) varumärket skyddas — — — främmande staten.

Med avseende — — — följande bestämmelser:

4) varumärket må — — — främmande staten;

5) har någon här i riket sökt registrering av ett varumärke, som han tidigare anmält till registrering i den främmande staten, då må den ansökning i förhållande till andra ansökningar ävensom med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 4 § 6 mom. omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med anmälningen i den främmande staten, för så vitt ansökningen här i riket skett före utgången av viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst sex månader från anmälningen i den främmande staten eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet där kungjorde, att registreringen beviljats, samt sökanden hos registreringsmyndigheten här i riket framställt anspråk på sådan företrädesrätt inom tid och på sätt, som av Konungen i förordnandet bestämmes;

6) vägras registrering — — — nämnda tid;

7) varumärke, som — — — sin firma.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer.

Vad i 9 § tredje stycket sista punkten stadgas skall dock icke gälla i fråga om varumärken, för vilka skyddet upphört innan lagen trätt i kraft.

Ej heller må, så vitt angår varumärke som före lagens ikraftträdande registrerats i överensstämmelse med äldre föreskrifter, bestämmelserna i 4 § 3 och 6 mom. utgöra grund för registreringens avförande eller upphävande jämlikt 10 §; har varumärke, däri utan vederbörligt tillstånd intagits statsflagga eller beteckning som lätt kan därmed förväxlas, registrerats först efter den 6 november 1925, må emellertid förordnande om varumärkets avförande kunna meddelas, dock ej före utgången av år 1937.

---

4) Förslag
till
Lag
om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Den, som i utövning av näringsverksamhet

å varor, vilka han saluför eller eljest tillhandahåller, eller å kärl eller omslag (emballage), i vilka de förvaras, utan vederbörligt tillstånd sätter märke, som honom veterligen utgöres av eller innehåller statsvapen, statsflagga eller annat statsemblem, statlig kontroll- eller garantibeteckning

för varor av samma eller liknande slag som det, för vilket märket av honom brukas, annan beteckning, vilken såsom hänsyftande på svenska staten giver märket en officiell karaktär, eller svenskt kommunalt vapen; eller

för kännetecknande av sina varor utan vederbörligt tillstånd brukar sådant märke å anslag, skylt eller därmed jämförlig anordning eller i annons, cirkulär, prospekt, priskurant, bruksanvisning eller annan affärshandling; eller

inför till riket, saluför eller eljest tillhandahåller varor, vilka honom veterligen äro, enligt vad ovan sägs, olagligen märkta,

straffes med dagsböter, där ej gärningen enligt annat lagrum är belagd med strängare straff.

Lag samma vare om den, som eljest utan vederbörligt tillstånd i handelsändamål brukar märke, vilket honom veterligen utgöres av eller innehåller statsvapen.

Vad ovan sagts om vapen och andra officiella beteckningar gälle ock i fråga om beteckningar, som med de omförmälda förete sådan likhet, att förväxling lätt kan äga rum.

2 §.

Det åligger allmän åklagare att åtala förseelse mot denna lag.

3 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men är, vad angår märke som före lagens utfärdande brukades av näringsidkare, tillämplig endast därest

1) i märket ingår schweiziska statsvapnet (vitt kors å röd botten) eller därmed lätt förväxlingsbar beteckning, dock att sådant märke må, om det börjat användas före den 8 maj 1931, fortfarande brukas till den 1 januari 1936, eller

2) märket innehåller annat statsvapen än det schweiziska, statsflagga eller därmed lätt förväxlingsbar beteckning och börjat användas först efter den 6 november 1925, dock att sådant märke må fortfarande brukas till den 1 januari 1938.

Genom denna lag upphäves 1 § andra stycket lagen den 2 juni 1911 (nr 43 sid. 1) om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar, sådant nämnda lagrum lyder enligt lag den 8 maj 1931 (nr 87).

I fråga om de skäl, som ligga till grund för konventionen och lagförslagen, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till de vid propositionen fogade protokollen ävensom till ett nedan närmare omförmält av generaldirektören H. Hjertén avgivet betänkande i ämnet.

Den 20 mars 1883 undertecknades i Paris en internationell konvention rörande skydd för den industriella äganderätten, vilken konvention Sverige biträtt genom accessionsakt den 26 juni 1885. Enligt denna konventions första artikel bilda de fördragsslutande länderna en union till skyddande av den industriella äganderätten. Konventionen skall enligt artikel 14 underkastas periodiskt återkommande revisioner i syfte att i densamma införa önskvärda förbättringar. För detta ändamål skola tid efter annan i något av de kontraherande länderna hållas konferenser mellan delegerade för sagda länder. Sådana konferenser ha hållits i Rom 1886, i Madrid 1890/1891, i Bryssel 1897/1900, i Washington 1911 och i Haag 1925. Vid de tre sistnämnda av dessa konferenser ha genomförts åtskilliga ändringar i konventionen.

De före konferensen i Washington gällande konventionstexterna ha numera icke giltighet i förhållande till något unionsland. Sverige biträdde den 27 oktober 1916 den i Washington reviderade Pariskonventionen jämte slutprotokoll.

Såsom resultat av konferensen i Haag undertecknades bland annat reviderad lydelse av Pariskonventionen. Även den svenska delegationen, bestående av dåvarande generaldirektören E. O. J. Björklund, dåvarande hovrättsrådet, numera generaldirektören Hjertén och direktören A. Hasselrot, undertecknade den sålunda reviderade Pariskonventionen.

Vid konferenser mellan representanter för Danmark, Finland, Norge och Sverige, som på svenskt initiativ höllos 1926 och 1927, närmast för mönster- och varumärkesrätten, upptogs även spörsmålet om de nordiska ländernas biträdande av den i Haag reviderade Pariskonventionen. Man var därvid ense om att länderna borde tillträda denna konvention. Den vid Haagkonferensen antagna reviderade konventionstexten skulle enligt artikel 18 i konventionen ratificeras senast den 1 maj 1928. Unionsländer, som icke inom denna tid ratificerat, kunna emellertid i annan ordning tillträda den nya konventionen. En ganska stor minoritet av unionsländerna har ännu icke anslutit sig till densamma. Detta gäller bland andra Sverige samt övriga nordiska länder.

Pariskonventionen är av mycket stor betydelse för det industriella rättsskyddet. Dess grundregel är, att medborgare i unionsländer samt de, som där äro bosatta eller äga industri- eller handelsföretag, i övriga unionsländer skola i avseende å det industriella rättsskyddet äga samma förmåner som landets egna undersåtar (artiklarna 2 och 3). Vid sidan härav föreskriver konventionen (artiklarna 4—11) ett visst mått av rättig-

heter, som skall i varje unionsland tillförsäkras dem vilka tillhöra andra unionsländer. Därigenom skapar konventionen en materiell unionsrätt och bidrager sålunda till utjämnande av motsatser mellan olika länders lagar på det industriella rättsskyddets område. De i konventionen stipulerade rättigheterna bruka nämligen i regel göras tillämpliga även på vederbörande lands egna undersåtar.

I enlighet härmed iakttogs vid tillkomsten av förordningen den 16 maj 1884 angående patent, lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken och lagen den 10 juli 1899 om skydd för vissa mönster och modeller, att dessa författningar blevo i överensstämmelse med 1883 års konvention. Före tillträdandet av Bryssel- och Washingtontexterna vidtogos även de lagstiftningsåtgärder, som ansågos av nöden i följd av ändringarna i konventionen. På samma sätt erfordras vissa lagändringar, innan Haagkonventionen kan biträdas.

Sedan lång tid tillbaka har i vårt land pågått arbete för en omfattande revision av lagstiftningen angående det industriella rättsskyddet. Sålunda må erinras om den 1908—1922 verksamma s. k. patentlagstiftningskommittén, som bl. a. avgav betänkanden med förslag till lagar om oriktiga ursprungsbeteckningar (1911 och 1913), illojal konkurrens (1915), mönster och modeller (1916) samt patent (1919). Kommittén färdigställde även före sin upplösning ett icke publicerat utkast till ny lagstiftning på varumärkesrättens område.

På grundval av kommittéförslagen om oriktiga ursprungsbeteckningar tillkommo lagen den 4 juni 1913 angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning samt lagen den 9 oktober 1914 angående förbud i vissa fall mot varors förseende med oriktig ursprungsbeteckning och saluhållande av oriktigt märkta varor. Förslaget i fråga om illojal konkurrens realiserades delvis genom lagen den 19 juni 1919 med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens, vilken lag sedermera ersatts av den mer omfattande lagen den 29 maj 1931 med samma rubrik. Över förslagen till nya mönster- och patentlagar infordrades yttranden från åtskilliga myndigheter och sammanslutningar, varefter uppdrogs åt särskild sakkunnig inom justitiedepartementet att med ledning av inkomna anmärkningar verkställa överarbetning av förslagen. Uppdraget avbröts emellertid med utgången av år 1922.

Strävandena att få till stånd en generell revision av hithörande lagstiftning fullföljdes i och med att numera generaldirektören Hjertén den 4 september 1926 erhöll uppdrag att såsom sakkunnig inom handelsdepartementet biträda med utredning angående erforderliga lagstiftningsåtgärder på det industriella rättsskyddets område.

Såsom ett led i fullgörandet av sitt uppdrag har den sakkunnige den 23 november 1932 avgivit betänkande med förslag till:

1) lag om ändring i 7, 11, 15 och 16 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent;

2) lag angående ändring i 20 § lagen den 10 juli 1899 (nr 59 sid. 1) om skydd för vissa mönster och modeller;

3) lag angående ändring i 4, 9 och 16 §§ lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken; och

4) lag om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar.

Över den sakkunniges betänkande (Statens offentliga utredningar 1932: 32) ha kommerskollegium, patent- och registreringsverket samt riksheraldikerämbetet avgivit infordrade utlåtanden. Kommerskollegium har därjämte överlämnat yttranden från fullmäktige i järnkontoret ävensom från Sveriges industriförbund, svenska föreningen för industriellt rättsskydd och samtliga handelskamrar i riket med undantag av handelskammaren i Gävle. Patent- och registreringsverket har införskaffat yttranden från svenska patentombudsföreningen och svenska uppfinnareföreningen.

Beträffande det huvudsakliga innehållet i den sakkunniges förslag lämnas i propositionen följande redogörelse:

»Lagförslagens huvudsyfte är att möjliggöra Sveriges biträdande av den i Haag reviderade konventionen. De viktigaste av de i betänkandet föreslagna lagbestämmelserna äro föranledda av de nya artiklarna 6 bis och 6 ter. Förstnämnda artikel medför förpliktelse att inskrida mot registrering av varumärke, som redan är i registreringslandet för varor av samma eller liknande slag inarbetat för ett till annat unionsland hörande rättssubjekt. I anledning av denna artikel föreslås införandet i 4 § varumärkeslagen av ett nytt mom. 6, innefattande förbud mot registrering av varumärke, som redan är inarbetat för annan. Artikel 6 ter innebär i huvudsak skyldighet att hindra obehörig registrering och användning såsom varumärke av vissa officiella beteckningar i unionsländerna. Genom ändring i 4 § 3 mom. varumärkeslagen införes enligt betänkandet förbud mot registrering av varumärke, vari utan vederbörligt tillstånd intagits sådan beteckning. I betänkandet föreslås vidare en ny lag om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar; lagen stadgar under vissa förutsättningar straff för obehörigt användande av dylik beteckning såsom varumärke. Betänkandet innehåller dessutom — merendels till uppfyllande av den nya konventionen — förslag till bestämmelser, varigenom ökad tidsfrist beredes för erläggande av vissa patent- och varumärkesavgifter, prioritetstiden i fråga om mönster och varumärken utsträckes, någon mildring inträder i nuvarande föreskrift om påföljd för underlåtenhet att utöva patenterad uppfinning och viss begränsning i patentskyddet stadgas vid uppfinnings användande för utländska transportmedel. — Tillträdande av den reviderade konventionen kan enligt betänkandet ske utan att hos oss vidtagas andra lagstiftningsåtgärder än de nu nämnda.»

De genom propositionen framlagda lagförslagen äro i allt väsentligt av samma innehåll som den sakkunniges förslag.

Förevarande proposition berör icke några centrala frågor inom det industriella rättsskyddets område. Då ett tillträdande av den å Haagkonferensen reviderade Pariskonventionen torde kunna medföra vissa icke obetydliga fördelar för vårt land, får utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot utformningen av de framlagda lagförslagen, hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen måtte godkänna förevarande konvention samt antaga de framlagda lagförslagen.

Stockholm den 20 februari 1934.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck, Bissmark, Larson* i Lerdala, *Norling* och *von Heland**; samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Antnäs, *K. A. Westman* och *Sjögren,* fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud, *Johanson* i Huskvarna* och *Hermansson.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.